

GAZETA KRAKOWSKA

N° 87.

WE SRÓDĘ DNIA 30. PAŹDZIERNIKA 1799.

Z Paryża d. 11. Października.

Buonaparte powracając z Syrii do Egiptu wydał z głównej kwatery przy Akrze pod d. 28 floreal (17 maja) następującą odezwę do swej armii:

"Żołnierze! Przebyliście szypczych pustynie, przedzielając Afrykę od Azji, niżeli armia Arabów. Armia idąca na podbicie Egiptu jest zniszczona; zabraliście jej wodza, jej polewe sprzęty, jej bagaże, jej iuki i jej wielbłądy. Opanowaliście wszystkie twierdze zastaniające studnie pustyń; rozpruszyliście na polach gory Tabor zgromadzeń ludzi, zbiegłych z wszystkich części Azji w nadziei złupienia Egiptu. Trzydzieści statków katorescie widzieli przybyłe przed dwanastu dniami do Akry, wiozą armią która ma obleść Alexandryę; część jej chorągwi przyozdobiwasie wniósłście do Egiptu. Nakoniec utrzymując z garską ludźmi woynę przez 3 miesiące w szeroku Syrii, zabrawszy 40 armat, 50 chorągwi, 600 jeńców, zaburzywszy fortyfikacye Gazy, Jaffy, Kaiffy i Akry, po-

wróciliśmy do Egiptu. Para do wylądowania wzywa mnie. Kłka jeszcze dni, a wielkbyście nadzieli zabrania samego baszy w jego pałacu; lecz w tej porze czasu waleczki zamku Akry nie warta kilku dał straty: waleczni ludzie w reszcie których bym tam musiał stracić, są dzisiaj na istotniejsze działania potrzebnymi. Żołnierze! Mamy do przebycia trudy i niebezpieczeństwa, gdyż uspokoiwszy tak dalece wschód, że nic tej kampanii nie może przeciw nam przedsięwziąć, wypadnie nam podobno odeprzyć niejakie usiłowania na zachodzie. Znajdziecie tam nową okazją do chwale, a jeżeli w śród tyłu walk każdy dzień jest naznaczony śmiercią walecznego żołnierza, potrzeba żeby się nowo formowali i stawali wszeregach tej szczupłej herby wyboru ludzi, którzy gardząc niebezpieczeństwem trzymają wręku swoich zwycięztwo.

Podpisano *Buonaparte.*

Buonaparte pobrawszy Turków przy Abakir obległ resztę zamkniętych w twier-

dy Abukir. Twierdza ta została wkrótce od niego wziętą, (jak się już dawno w naszej gazecie pod artykułem z Konstantynopola doniosło.) W następującym jego liście znajdują się dalsze o tym szczegóły:

Zgłowney kwatery Alexandryi d. 17
Termidor (4 sierpnia) Buonaparte
członek instytutu narodowego i kom
menderujący generał, do dyrektoryatu.

"Obywatele Dyrektorowie! D. 26

lipca rozkazatem wezwać zamek Abukir do poddania się. Syn baszy, jego Książa i wszyscy officyerowie chcieli kapitulować, lecz żołnierze nie chcieli ich więcej słuchać. D. 27 ciągnięto dalej bombardowanie. D. 28 usypano różne baterye na prawey i lewey stronie ciasny lądu. Różne nieprzyjacielskie szalupy armatne zostały zatopione i 1 fregata rozbroiona. D. 29 cofnął się nieprzyjaciel cierpiąc niedostatek żywności do domów przyległych do zamku. Generał Lannes pospieszył tam, lecz został w nogę raniony. Generał Menou objął na jego miejscu kommandę nad oblężeniem. D. 30 opanował generał Davoust wszystkie domy, w których się nieprzyjaciel znajdował, i wielką stratą odparł go do zamku. Do d. 2 sierpnia dawały nasze moździerze tak mocno ognia, że zamek został w przynę obrotowy. Nieprzyjaciel nie miał żadney komunikacyi z eskadrą; umierał prawie z głodu i pragnienia, jednak nie kapitulował, ponieważ Turcy nie wiedzą co to jest kapitulować, ale rzucał broń i szedł kupą na klęczkach dla uściskania nog zwycięzcy. Syn baszy, i go Książa i 2000 Turków zostali jeńcami naszymi. W zamku znaleźiono 300 raniomych i 1800 trupów. Poiedytno zabili nasze kule 6 ludzi. W pier-

wstych 24 godzinach po wymaszerowaniu Tureckiego garnizonu, umarło przeszło 400 jeńców którzy za nadto łaknąco jedli i pili, &c. Pozdrowienie i szacunek.

Podp. Buonaparte.

Miasto Zurich musi teraz dla Francuzkiej armii dostawić 80,000 racyi chleba, 10,000 butelek gorzałki, 20,000 flaszek wina, 20,000 miar owsa, &c.

Oznajmiono już obszerny rapport o wyprawie do Syryi, przez generała Berthiera napisany. Buonaparte wziął na tę wyprawę 12,945 ludzi, między któremi znajdowało się 800 jazdy, 1385 artylerystów i 88 wielbłądów; zamiarem jego było ukarać baszę Akry, który przyjął do siebie Ibrahima beia Egipskiego, i zniszczyć wyprawę przeciw Egipcjom. Berthier pisze: "Męstwo i wytrwałość naszych walczących żołnierzy pomazała armią. Spodziewamy się, iż rząd nie spuści tej armii z oczu." Buonaparte pisze, iż na końcu wielki mor panował w Akrze. Cofanie jego z Syryi do Egiptu kosztowało go 900 ludzi, &c. Pisał także list do Merlina, rozumiejąc iż jeszcze jest dyrektorem, w którym wyraża iż jego syna przywiezie zdrowym i w dobrym stanie. Generał Menou ożenił się z jedną Muzułmanką.

Przybaszcy Reńskiej armii znajdują się 8000 jazdy. Najpierwej chcą odzyskać Manheim, a potem z tego miejsca do Szwabii wtargnąć. W Szwajcaryi usiłują nasi generałowie przeszkodzić złączeniu się nieprzyjacielskich armii. — Z Genui nadeszła wiadomość, że Championnet przeniósł swoją główną kwaterę z Cornegliano do Finale, dla wsparcia twierdzy Covi, która jest od nieprzyjaciela oblężoną.

Na trakcję do Tulonu będą także tele-

grafy założone. Dla mgły nie mógł telegraf Strasburski przesyłać depeszy.

Hiszpania zawarła z Marokko traktat pokoju i handlu. — Ob. Durand, bywszy szef w wydziale zagranicznych (wiązków, wysłany jest w dyplomatycznym poselstwie. Pogłoski o mających się uczynić propozycjach pokoju Wiedeńskiemu gabinetowi, trwają ciągle.

Podatek gruntowy na rok 8 został 210 mill. oznaczony. — Taleyrand Perigord ma być na posta do Berlina wysłany, z kąd wiele kuryerow tu przybyło.

Woyna szwanow jest zupełnie urządzona, i wiele już republikanow w walce przeciw liczniejszej ich liczbie zginęło. — W Tulozie i tamtejszej okolicy powstał d. 22 wielki wichur z bryskawicą.

Dekretowano już formalnie, iż korsarze mają być jako posilkowa marynarka uważani. Dostęgujący się maytkowie na korsarskich okrętach, będą podwyższonmi w marynarce. Wdowy i dzieci pobitych maytkow w posilkowej marynarce, będą tych samych używały nad grodz, co wdowy i dzieci poległych maytkow w narodowej marynarce. Dla uzbroienia maytkow pożąca rzplta potrzebnej artyleryi. Korsarze mogą towary do portow sprzymierzonych i neutralnych mocarstw, równie jak Angielstwie zdobyte do Kolony przewozić. Maytkowie rzpltych Włoskich, sprzymierzonych i neutralnych mocarstw są wezwani do przyjmowania służby w posilkowej marynarce Francuzkiej. Od wartości zdobyczy, które korsarze zrobią, będzie 10 procentow potrącanych, z których 5 procentow są przeznaczone na utrzymanie będących w Angielskiej niewoli maytkow. 2 ½ procentow do kasy niedoślęgow morskich, &c.

Metternich profesor matematyki w Moguncyi, został tam szefem policyi i kancelaryi zapisowey mianowany. Zapewniając iż przyłączenie departamentu Donnersberg w krotce nastąpi.

D. 21 wnosil Lecointre w radzie 500, żeby ustawa przymuszoney pożyczki cofniona lub zmieniona została, na której on miejsce podaie inny projekt, przynoszący zaraz 100 mill. Propozycje jego mają być od osobney kommissyi roztrząsione. Departament Sekwany złożył na przymuszoną pożyczkę około 8 m ll.

Bywszy Kzję Lamballe znajduie się za emigracją w areszcie w Nant. — Marragon, bywszy nasz poseł w Hamburgu, został jenerałym poborcą w departamencie Herault. — W krotce poydzie 6000 woyska do Wandry, dla zapobieżenia insurrekcyi grożącej znowu wybuchniem.

Z Fryburga d. 7. Października.

Pozawczoraz rana Francuzi w liczbie kilku tysięcy ludzi wyszli z Brysack, zajęli szanice przy Rathweil i posunęli się aż do Ihringen. Na wiadomość o tym nieprzyjaciela poruszeniu jenerał Giulai zgromadził stojące w naszych okolicach woyska i udał się przeciw nieprzyjacielowi, lecz ten nie oczekując ataku cofnął się oągle do swoich szanow przy Brysack. Woyska nasze powróciły o godzinie 8 w wieczor wraz z 4 dragonami Francuzkami których w Ihringen w niewolą zajęli; nieprzyjaciel zniszczył miejsca do których się był dostał, a nayszczęólniej Rothweil i Burkkeim.

Z Moguncyi d. 11. Października.

Jenerał Ney przybł do naszego miasta. Oczekujemy tu także głównej kwatery armii Renu. Podług listow z Strasbur-

ga ataku przypuszczonego na dainę przed Kel iedynym było zamiarem rozpoznać szance Austryackie przy Avenheim i część ich zniszczyć. Woyska przeto nasze dopelniwszy swiego zamiaru, cofnęły się do swoich stanowisk.

Z Sinigaglia d. 27. Wrzesnia.

Niedawno przeięto następujący list Francuzkiego kommandanta Antony, Meudier, do Francuzkiego kommandanta w Rzymie, jenerala Garnier pod d. 3 wrzesnia pisany:

„Przeszło od miesiąca opieram się połączoney sile Rosyjanow, Turkow, Austryakow, Emigrantow i insurgentow. Jestem zupełnie zamknięty; nieprzyjaciel coraz więcey miastu i cytadeli zagraża. Garnizon moy jest zawsze pełen męztwa i wiele ataków nieprzyziaciela walecznie odparł; lecz Kochany Jenerale wesprzyj moje położenie. Moc okoliczności nakazuje nam się potęczyć, a honor narodu wymaga tego. Złączeni wydołamy nieprzyziacielowi. Odesłij twych chorych do Civitavechia, opuść Rzym, gdyż mogły się stać grobem dla Francuzow. Civitavechia jest dobrze w żywność opatrzona i dobrze ufortyfikowana; może się długo bronić i wzajemne nasze działania wspierać. Czekam z niecierpliwością twego przybycia. Coż się dzieje z naszą Włoską armią? Prawdaż to, że królestwo Neapolitanskie od naszych woysk jest opuszczone? Ja tuz naydję się bez żadnych wiadomości z Włoch. Przybywaj prędko, wiedząc tylko połączeniu możemy nasze ocalenie znaleźć. Pozdrowienie i szacunek.”

Z Petersburga d. 1. Października.

Wyszło tu następujące Imperatorskie rozporządzenie:

Ukaz do Naszego Senatu.

„Niezliczone dowody okazanej wierności i odwagi przez officyerow naszej armii ściągocy staranność naszą o los tych walecznych i poświęconych oyczyznie Rosyyskich wojownikow. Nadgradzając każdego z osobna zasługi, pragniemy jeszcze zaspokoić tych bohaterow, którzy wszędzie biją i niszczą nieprzyziaciela ołtarza i tronu, względem losu ich rodziny. Rozkazujemy przeto, iż płaca podług rangi poległych w woynie officyerow sztabu i niższych, ich żonom do śmierci, a dzieciom do dorosnięcia ma być wypłacana. Na takowe pensye wyznaczamy pewną sumę z dochodow poczty, które jeneralna dyrekcya poczty, na zalecenie kolegiow woyskowego i marynarki, wypłacać będzie. Rozkazujemy procz tego iż żonom i dzieciom naszych kommandantow morskich i lądowych, które się przy śmierci swoich mężow za granicą znajdować będą, dostawiona będzie summa wyrownywaiąca roczney pensyi ich mężow, aby mogły do kraju powrócić i używać praw iakie im mocą niniejszego ukazu pozwalamy. W Gatszynie d. 30 sierpnia 1799. Podpisane własną Imperatorską ręką.”

Z Genui d. 24. Wrzesnia.

Miasto nasze od kilku dni zostało ogłoszone w stanie oblężenia. Oto są dokładne szczegóły wypadkow, które do tego powodem były. Na dniu 12 rada starszych miała potwierdzić wyrok rady i do upoważniający dyrektoriat wykonawczy do uzbroienia 9 tysięcy ludzi, którzyby wraz z Francuzami składali załogę Genui, Stronnicy arystokracji podchlebiając sobie, że wkrótce Francuzi opuszczą Genuę przedsięwzięli przez wpływ do naradzeń

rady przeszkadzać temu uzbrojeniu. Kilku bogatych kupców płacili 500 do 600 drażników i węglarzy, którzy poszli zająć salę rady starszych, przystępy do niej i przeszkodzili potwierdzeniu wyroku. Nastawiali reprezentantów patriotów i głośno mówili, że chcą pokoju i że potrzeba umówić się z armią Austriacko Rosyjską. Przebiegali potem całe miasto mówiąc, iż patrioci chcieli się uzbroić dla tego, aby wystawili na rabunek Genuę. To zdarzenie osmieszyło stronników arystokracji. Potawczoraj dwóch ludzi znanych przez swoje złe obywatelstwo, Wacław Picardo i Ludwik Lambreschini miłnując się deputowanymi od zgromadzenia kupców udali się do dyrektoryatu wykonawczego i prosili go aby nakłonił Francuzów do oddalenia się. Oświadczyli, że kupcy nie chcą sprzeciwiać się nieprzyjacielowi i proponowali, iż oni sami udadzą się do F. M. Xięcia Suwarowa dla traktowania z nim. Prezydent dyrektoryatu Ob. Malsucone mocno im naganął nieprzychylnością takowego kroku. Arystokraty pracują ciągle nad swoim dziełem, lecz z większą ostrożnością.

Z Turynu d. 28. Wrzesnia.

Jenerał Kray wczoraj wyjechał stąd do Aosty. Wielka liczba wojska, która wczoraj tu przybyła dzisiaj zrana w też samą udala się drogę. — Nieprzyjaciel pokazał się znów od strony Suze. Jenerał Haddik znajduje się zawsze w Iwrea; w stronie tej największa panuje spokojność, Francuzi zupełnie się cofnęli z wyższej Nowareski. — Podług listów z Acqui oddział wojska Austriackiego, który na dniu 21 przechodził przez Bormida od strony Cavatore pobili i do ucieczki przymusił

oddział Francuzów, który się był zbliżył ku temu miejscu. — Nieprzyjaciel zajmuje zawsze Gavi; pierwsze stráže wojska Austriackiego stoją o mil dwie z tamtąd.

Z Medyolanu d. 30. Wrzesnia.

List z Genui pod datą 27 donosi, że jenerał Klebanu ma jeszcze swoją główną kwaterę w Chiavari, a przednie stráže jego stoją przy Rapallo. Podług innego listu przybytego z Genui dzisiejszego poranku, jenerał Championnet wysłał oddział od 4000 ludzi ku Rapallo dla uderzenia na Austriaków, lecz ci odparli go ścigali aż na ieden wystrzał armaty od Genui.

Z Bruzelli d. 6. Października.

Tego tygodnia, przechodzić będzie przez nasz okręg, tudzież przez Gandawę do rzeczypospolitej Batawskiej 5 do 6 tysięcy popisowych, zupełnie już ubranych i uzbroionych, dla których przygotowano już kwatery. Dzisiaj zrana przybyła jeszcze znaczna część niewolników Rosyjskich, z których wielu było ranionych i na wozach ich prowadzono. Od kilku dni wielu kuryerów jadących z Hollandyi lub do Hollandyi przez miasto nasze przejeżdżało.

Z Kopenhagi d. 1. Października.

Szambelan Blome wyjechał stąd do Petersburga; w tymże czasie wyprawiono tam także gabinetowego kurjera, który ma przynieść oworowi naszemu, odpowiedź dworu Rosyjskiego. Zamierzam jest korespondencyi między temi dwiema dworami cofnąć rozkaz zabraniający zawiać okrętom Duńskim do portów Rosyjskich.

Od Granic Szwabii d. 5. Października.

Wczoraj z rana odebrali jenerałowie

Rofsyyscy od F. M. Suwarowa następują-
cy rozkaz:

Moi Panowie! Jesteście waszemi głowa-
mi za ustąpienie daley nieprzyjacielowi
nawet na i naparsitek ziemi wodpowiedzi.
Spieszę wam przez Szwic na pomoc; pokaż-
cie więc mężtwo i odwagę, które niczym
wzruszone byź nie mogą.,,

Wiel. Francuzkich woysk cofnęło się
od jeziora Bodenskiego. Wczoray rano
osadził jenerał Kienmayer miasto Winther-
thur, gdzie 150 strzelców wniewołą za-
brał.

Z Engen d. 8. Października.

Zdaje się, że Francuzi ściągnęli zno-
wu wiele woyska do okolic Bodenskiego
jeziora; przedwczoray i wczoray słyszeli-
śmy w owych okolicach ciągle mocne
strzelanie z armat. Dziś dowiadujemy się,
że Francuzi po krwawey bitwie znówu do
Konstancyi wnieść mieli. — Telegrafy Au-
stryackie, które stały od Donausschingen
do Schwetzingen zostały rozebrane i sto-
jące przy nich woyska odeszły do armii
wyższej Szwabii.

Z Amsterdamu d. 12. Października.

D. 10 t. m. zasydowała się nasza ar-
mia w dawnym swoim stanowisku, przy-
wierając prawem skrzydłem daley w pra-
wą do Winkel. Nieprzyjaciel opuścił
Hoorn, Medemblik i Enkhuysen. Jenerał
Daendels opanował wczoray wieś, w któ-
rey znajdował się korpus okrywający co-
fanie i zabrał z niego 600 jeńców.

Angielski jenerał Don przybył właśnie
w czasie ataku d. 6 do jenerała Daendels.
Xzę Jorku rozumiał, że w tym dniu po-
bie lewe skrzydło Francuzow, i że przez
to otworzy sobie drogę do negocjowania
z Holleandrami. Jenerał Brune zatrzymał

jenerała Don jako jeńca, ponieważ mię-
dzy jego papierami znajdowało się wła-
sną ręką Xcia Jorku podpisane wezwanie
Batawskiego rządu do negocjowania w
prost z Anglią.

Admirał Duncan wezwał przez dwa
małe wojenne statki przybyły niedawno z
Suriname do Norweskich portow Bataw-
ską flotylę do uznania Xcia Oranii, lecz
od komandującego kapitana Lombard
odebrał odmowną odpowiedź.

Z Yssel d. 14. Października.

W sobotę w wieczor d. 12 znajdowa-
li się Anglicy w Lemmer, ale wkrótce po-
tym udali się na okręty nazad.

Z Ratysbony d. 10. Października.

Elekter Koloński proponował na sey-
mie, żeby nieszczęśliwych Filipburczy-
kow wesprzyć jednym lub dwiema Rzym-
skimi miesiącami, ponieważ szlachetne
postępowanie mieszkańców Filipburga
zasługuje na zupełne wsparcie Rzeszy.

W Monachi mają rząść znaczne w mi-
nistryum odmiany. — Mowią o armii ch-
serwacyyney Cesarzskiej, która ma w Ba-
waryi stanąć.

Z Hagi d. 15. Października.

Jenerał Brune przystał tu następujący
urzędowy rapport:

*Z główney kwatery Alkmar d. 11. Pa-
ździernika.*

” Nieprzyjaciel jest coraz bardziej
ściśniony; jest wyparty ze wsiow Haaren-
carapel, Dirkshorn i Winkel, które nasze
woyska zaraz osadzili, tak, iż wszystkim
nieprzyjacielskim korpusom, stojącym od
strony Medemblik, byłoby przecięte cofa-
nie, gdyby Suders-e nie było dla nich o-
twarte. Do główney kwatery naszej na-
deszło już doniesienie, że nieprzyjaciel o-

puścił nawet Medemblik, zniszczywszy w przod znajdujące się tam magazyny. Uważamy także, iż znaki buntu zupełnie zniknęły, gdyż pozdeymowano chorągwie nawet z wsiow nieznajdujących się w liiii Francuzkiego woyska. — Liczba nieprzyjacielskich ięńcow, których od dwóch ostatnich dni zabieramy, pomnożyła się znacznie, leczg dyż przyprowadzają ięszcze wszystkie ukrywających się w krzakach. Ogółem liczba ięńcow, którzy od cofnienia się nieprzyjacielskiego w nasze ręce wpadli, wraz z porzuconemi od nieprzyjaciela ranionemi przeszło 1400 wynosi. „

Szrodek i lewe skrzydło Angielskiej armii cofnęły się w tym samym czasie nazad, kiedy prawe ich skrzydło opuściło Alkmar. Szrodek cofał się powoli i w dobrym porządku przez Erabbendam i Schagen dla dościa na Zvp. Lewe skrzydło opuściło miasta Hoorn, Enkhuysen i Medemblik, cofnęło się wzdłuż północnych brzegow Sudersee, dla zbliżenia się ile możności do Helder i Texlu, tak, iż Angielska armia to samo zajmuie położenie, jakie miała przed bitwą d. 19 września. Nasze woyska wielce nieprzyjaciela w ięgo cofaniu napastowały. Niektóre wsie zostały przez niego spalone; lecz w tym na większą ponieśliśmy szkodę, że nieprzyjaciel zabrał niezmierne magazyny wschodniey kompanii i admirahcyi znajdujące się w Hoorn, Enkhuysen i Medemblik, a czego nie mogli zabrać, jak naprzykład statki, to pogruchołał. Partykularney iednak własności nie ruszył. Wszystkie doniesienia zgadzają się, iż nieprzyjaciel czyni przygotowania do odpłynienia. — Francuzcy obywatel Desforgues i Miot przybyli do naszej

armii w północney Hollandyi, przy której jako kommissarze zostawać mają.

Z Hamburga d. 5. Października.

Magistrat miasta naszego zobaczył się nakoniec w potrzebie uledez powtorzonym pogrozkom ministra Angielskiego. Na dniu 1 b. m. o godzinie 3 z rana kazał przeprowadzić tajną drogą za miasto Naper Tandy i ięgo towarzyszow, i tam Anglikom wydani zostali. Postanowiono tu świeżo kassę wzmiankową, która swoją czynność iuż rozpoczęła; procz tego postanowiono drugą kassę. w której kupcy potrzebujący pieniędzy będą mogli na towary brać wexle na to pierwszych domow tego miasta. Summy złożone na wsparcie kupcow licząc w to i pożyczone od adm laracyi przenoszą 10 mill. markow; lecz to nie może zaspokoić potrzeby, gdyż w tym tygodniu mieliśmy ięszcze 12 bankruktw, z których iędno było większe niż na 3 miliony. W Bremen chwyciono się także kassy wzmiankowej i monety papierowey, lecz to nieprzeszkodziło małym bankruktwom.

Z Hamburga d. 18 Października.

Imperator Jęć Rofsvyski wydał do Rzeszy Niemjęckley następujące oświadczenie: " J. C. Mość Imperator wszech Rofsvi statecznie ozywiany naylepszą chęcią dla sprawy Monarchow, pragnąc położyć koniec tym spustoszeniom i drożnościom jakie w nayodlegleysze od siebie kraie zaniosł rząd bezbożny, pod którym Francya ięczy i milczy, postanowił iak najmocniey wysłać swoje lądowe i morskie sity, dla dania pomocy uciskanym, przywrocenia, nie cierpiąc iedak żadnego podziału, do atoyności krolewskley we Francyi, i daw-

niejszych rządów zjednoczonych Prowincy i kantonów Helweckich, zachowania całości Rzeszy Niemieckiej i tym sposobem znalezienia swojej nagrody w szczęściu i spokojności Europy. Opatrzność pobłogosławiła broń jego i aż do tego czasu wojska Rosyjskie zwyciężają nieprzyjaciół tronu, religii, i towarzyskiego porządku.

"J. C. Mość Imperator wszech Rosyi dawszy poznać swoje zamiary i powody, które nim kierują wydać teraz niniejsze oświadczenie do wszystkich członków Rzeszy Niemieckiej, wzywając ich, aby w celu wygładzenia jak najprędzej wspólnego nieprzyjaciela, a na jego gruzach założenia stałego pokoju dla nich i ich potomków, siły swoje z siłami jego połączyli.

"J. C. Mość Imperator wszech Rosyi widząc ich łączących się do jego zamiarów i zgromadziających się około niego, nie tylko nie osłabnie w swej gorliwości ale nadto podwoi usiłowania, i nie włoży do pochwy oręża, aż gdy zobaczy, że upadła ta poczwara, która zburzeniem wszystkim prawym rządem groziła; lecz gdyby się znalazł opuszczonym i zostawionym sobie samemu, na ten czas byłby przymuszonym kazać wojskom powrócić do państw swoich, i opuścić sprawę, której tak źle służyli ci sami nawet, których zwycięztwo jej największy interesować powinno. W Gatszynie d. 15 września 1799"

Z Hanau d. 12. Października.

Francuzi przeszli dziś rano po trzeci raz w 10,000 ludzi powiększoney części z Mogunckiego garnizonu złożeni, przy Oppenheim Ren, i udali się przez Grosgerau do Dieburg, dla oderżnięcia Mogunczyków i Austryaków w Niederrad, gdzie

się także baron Albin z nowym powstaniem udał. Część ich pokazała się i w naszym sąsiedztwie na lewym brzegu Menu. Wiele włościan z pobliskich wsiów Mogunckich uciekli z swemi rzeczami do naszego miasta. Jedna kolonna Francuzów postępuje także przez Hochheim i Höchst na prawy brzeg Menu, gdzie pułkownik Szeklera husarów pozabierał wszystkie statki i do Niederrad kazał zaprowadzić. Frankfortski architekt Hesse został także z jego rozkazu aresztowany i do Niederrad odesłany. Stojące na drugiej stronie Menu husary z Mogunczykami musieli się za zbliżeniem Francuzów cofnąć. Cesarscy stoją w Langeri, Engelsbach i Springlingen. — Kommanderujący na miejscu F. M. L. Starray jenerał Meerfeld ma postąpić z swoim korpusem dla odparcia Francuzów od Menu. Dowiudujemy się, że kolonna Francuzka przechodząca przez Darmstadtke pod jenerałem Ney zmierza ku Manheimowi. Dnia 5 przeszli Francuzi nie tylko przy Rasstadt, ale i przy Kel, Brysak i Bazylei Ren, lecz złapiwszy niektóre miejsca powrócili znowu na tamtą stronę Renu.

Z Aschaffenburga d. 12. Października.

W czasie gdy korpus złożony z wojsk Austryackich, Elektorskich i milicyi Mogunckiej posuwał się nanowo na prawym brzegu Menu ku Moguncyi, Francuzi znacznie zmocnieni przeszli Men i Rea przy Kostheim i posuwali się w kraj Darmstadtke od strony Grosgerau. Korpus przeto wojsk Niemieckich przesłano nad Men dla uważania korpusu Francuzkiego. Oddział jazdy znajdujący w Dilburg wziął kilku niewolników. Wreszcie do zadney jeszcze rozprawy nie przyszło.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W B SRZODĘ DNIA 30. PAŹDZIERNIKA 1799.

Z Stuttgardu d. 10. Października.

Podług listow z Engen na dniu 6 i 7 b. słyszano tam mocne strzelanie z armat, które zdawało się pochodzić od strony Renu. Nazajutrz dowiedziano się, że Francuzi na dniu 7 w wieczor po bardzo krwawey bitwie weszli znowu do Konstancyi. Wczoray d. 9 armia Cesarska pod rozkazami Arcy Xcia Karola miała się skupiać w okolicach Szaflhausen, telegrafy ustanowione między Donaueschingen i Stuttgardem zdjęte zostały i osoby do nich użyte poiechały do armii w wyższej Szwabii będącey. — Wczoray w wieczor minister Cesarski hrabia Lehrbach przejeżdżając przez Ulm przybył do naszego miasta. Fortyfikacye w Ulm z największą przyśpieszą usilnością. Francuzi poymani w Mannheim w niewolę poszli do Ulm i tam nastatki wsadzeni zostali dla udania się do Węgier.

Z Ratysbony d. 10. Października.

Wyrok potwierdzenia Cesarskiego względem conclusum Rzeszy tyczęcego się

kontyniensu i miesięcy Rzymskich nie wypadł jeszcze. Można wierzyć ze oczekują jeszcze głosow i przystąpienia różnych dworow, które dotąd woli swoiey nieoświadczyły. Dwor Saski niezdaje się być dalekim od uzbroenia Rzeszy, minister hrabia Hohenthal z patryotyczną gorliwością około tego pracuje. Nie ma wątpliwości aby inne odnogi dworu Saskiego nie miały nasladować przykładu Elektora W Baweryi zaczenia się zatrudnić powstaniem w większe nawzór tego, które zrobiono w Frankonii. Przez miasto nasze codziennie prawie przechodzą transporta woysk idących z Państw dziedzicznych na dopełnienie regimentow będących przy armiach. Wczoray przybył jeszcze transport niewolnikow Francuzkich od 8 do 900 ludzi.

Z Bruzelli d. 9. Października.

Kuryergabinetu Pruskiego który przed kilku dniami przejeżdżał do Paryża z depeszami do rządu Francuzkiego, wczoray po wracał spieszno do Berlina. Wczoray

przybyło do Lill i Luxemburga 1600 ludzi, komendantem dwóch armii Francuzkiew którzy w dalszą do Hollandyi puścili się i Batawskiew mianowanym został. Mowią drogę. Potrzeba oczekujemy 3tysięcy potu zawsze, że jenerał Macdonald armię pisowych. Upewniają, iż jenerał Moreau pułnocy dowodzić będzie.

DONIESIENIA.

Ponieważ tu w kraju urząd Inżyniera jednego cyrkularnego z pensją 600 zł. rym. konferowany będzie; mały przeto konstenci do takiego urzędu aż do dnia 15 listopada, swe dostatecznymi dowodami, iż potrzebne do tego wiadomości posiadają, tudzież względem do tychczasowych służb, użycia i moralności swej, opatrzone prośby, w tym tu miejscu podawać. W Krakowie d. 24 września 1799.

Z C. K. zachodnio Galicyjskiego królewskiego Gubernium.
Schmid.

Ponieważ we dług nadeszłej wiadomości, główna Król. Pruska komora, która dawniej w Odrodzienicach była, teraz do Pilicy przeniesioną została, i tamże na dniu 15 listopada r. t. Miniatury swą rozpocznie; takowa przeto odmiana ku powszechney ogłasza się wiadomości. W Krakowie dnia 7 Października 1799.

Z C. K. Zadworney Kommissary Galicyi zachodniej.
Jan Zink.

C. Kr. Kommissary Pełnomocney Zadworney Galicyi zachodniej.

Cto wywozowe od tuszow i farb miniaturowych zmniejsza się.

Ponieważ według najwyższej uchwały nadwornej pod J. zaim września cło wywozowe od tuszow, i farb miniaturowych zamiast 8 krzycarow od funta szporko tylko po 2 krzyca. poczyni się od 1go października t. r. wybierane być powinno; przeto zmniejszenie ego cla niniejszym do powszechney dać się wiadomości.

W Krakowie dnia 2 Października 1799.

Jan Nepomucen Hrabia de Trautmansdorf,

J. Rzym. C. K. Ap. Mosci pełnomocny
nadworny kommissarz

Franciszek Freyherr Wilson Waldgon von Castburno.

Przez C. K. Sąd Szlachecki Krakowski Galicyi Zachodniej mocą niniejszego Edyktu wszystkim tym, do których należy, wiadomo się czyni: Od sądu powołono jest, aby do ogólnie wszystkich dobr po śmierci O. P. doktora i adwokata Dominika Głogowskiego pozostałych zbieg wierzytelow był otwarty. Niniejszemi przeto wszyscy, którzyby jakiegokolwiek na przeciw zadłużonego prawo mieć rozumieli, obowiązali się, ażeby nie czekając osobnego przypozwania aż do 7 grudnia 1799 przetensye swoje przez wydanie zwykłego pozwu na przeciw postanowionego w osobie Pana Franciszka Libicha O. P. doktora i sądownego adwokata jako kuratora massy konkursowej, do tutejszego Sądu Szlacheckiego tym pewnie podawali, i w tym nie tylko rzetelność swojej pretensyi, ale też i prawo, mocą którego w tej lub owej klasie umieszczonemi bądź żądają, okazali, ile ze po upływie przepisane go czasu nikt więcej stuchany nie będzie, i ci, którzy do tego czasu z pretensyami swemi do sądu nie nadgłoszą się, od wszystkich rzeczonych dłużnika znajdujących się dobr, bez żadnego wyłączenia odwołani zostaną, chociażby im lub prawo do wspólnego porachunku służyło, lub rzeczy takiej prawem własności z massy domagać się mogli, lub gdyby ich pretensya na rzeczy takiej nieruchomej do dłużnika należącej zabezpieczona by.

ła tak dalece, iż takowi wierzyciele, gdyby masie winni byli, mimo tego, iż im prawo do nadgrodzienia sobie własności lub zapisu służyć mogło, dług zapłacić powinni będą.

A ponieważ podług przepisu zbioru sądowego w rozdziale 9tym §. 86 obranie administratora massy, tudzież deputacvi wierzycielow nakazane jest, przeto wszystkich wierzycielow na d. 9 Grudnia 1799 o godzinie 9 z rana do do tuteyszego C. K. Sądu szlacheckiego: tym napomnieniem zwołuje się, iż tego samego dnia tymczasownie ustanowiony Administrator massy w osobie rzeczonogo adwokata Libicha lub potwierdzonym, lub też inny obranym, podobnież też i deputacva wierzycielow, do którey iednak nikt, jak tylko wierzyciel tej samey massy zdolnym być może podług §. 93 i 94 obroną być ma, oraz zaś przepisy, podług których dobra administrować się powinny, iaką władzę deputacva względem administracji massy ma, i iak daleko administrator deputacyi zlecenia dopełniać powinien, ustanowione będą. Przeto wierzycielom na wyznaczony dzień tym pewniey stawić się należy, gdyż inaczey podług §. 95 Zbioru sądowego na ich niebezpieczeństwo obroni tak administratora, iak i deputacyi wierzycielow od tuteyszego sądu nastąpi. Podług tego więc każdy ma sobie postąpić, i szkody unikać, gdyż w tym na C. K. dziedziczne króle ustanowionych praw przepis wchodzi. Dan w Krakowie d. 4 września 1799.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef: Eques a Cronenfels.

Jan Morak.

Ex Consilio Cæs. Reg. Fori Nobilium Kracoviensis
Galiciæ Occidentalis.

Ascher.

C. K. Sąd szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniey wiadomo czynią wszystkim opiekunom, zastępcom czyli kuratorom i administratorom Mass iakichkolwiek że dla ułatwienia pracy przy zdawaniu tuteyszey Instancyi pupilarney i sądowey rachunkow, i celem iednostayności w tychże rachunkach zachowania, Formularze i Tabelle są ułożone. Każdemu tedy pod iurydykią tuteyszych C. K. sądow szlacheckich zostającemu opiekunowi, kuratorowi lub administratorowi wolno będzie, kopie formularzow tych w tuteyszey Registraturze wyjąć sobie, a to tym koncem, ażeby odgad rachunki podług nich układać starali się. W Krakowie dnia 12 Sierpnia 1799.

Jozef de Nikorowicz.

Jozef de Kronenfel.

J. Morak.

Z Rady C. K. Sądow szlacheckich Crakowskich
Galicyi Zachodni-y.

Elsner.

Per Magistratum Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis omnibus & Singulis quorum interest notum redditur, ad petitionem creditorum & curatoris massæ, bona immobilia ad massam creditariam obertorum Joannis & Rosalæ Kozłowskiich conjugum civium Lublinensium spectantia & quidem 1mo. Lapideam hic Lublini in platea Grodzka dicta sub Nro. 101 sitam testante Protocollo detaxationis in actis registraturæ reperibili ad Fl. Rhen. 1252 Xr. 10 detaxatam, tum 2do. itidem Lapideam itidem in eadem platea Grodzka occupata sub Nro. 106 extantem, testante simili Protocollo ad Fl. Rhen. 1799 Xr. 42 estimatam die 14 xbris a. c. 1799 hora 9 mane in loco iudicii publica liquidatione assumenda plus offerentibus disvenditas iri. His tamen sub conditionibus quod cuicumque emendi cupido actum detaxationis liberum sit in registratura inspicere, & pro haurienda ratione præfatarum lapidearum informationem se extenus ad curatorem massæ dominum Casimirum Gołbiewski convertere, eo itaque addito, quod ejusmodi realitates plus offerenti erga paratam pecuniam, aut demonstrandam Evictionem,

aut denique erga conventionem cum creditoribus ratione persolutionis ratharum liciti prætii in fundum dividendur omnes igitur qui memorata Bona emere cupiunt inviantur, ut præstituto die & hora horsum compareant. Datum Lublii die 13 7bris 1799.

Vrabetz.
Kurowski.
M. Greber.

Ex Consilio Magistratus Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis.
Zykiewicz, secr.

Nomine Magistratus Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis medio præsentis Edicti hisce insinuat quod nimirum Gsus Thomas Paschalski ad huncce Magistratum, adversus Juæos Lituan Mortkowicz & Zelda conjuges in causa pucto solutionis summæ stantis capitalis 85 aur: una eum Usuris atq; seorsivæ provisionalis in documento liquidatæ 15 aur: Libellum porrexerit, Judicii; Opem quo ad id jusitia exigit imoloraverit. Cum autem magistratus ob ignotum illorum habitationis locum vel plane a Cæs. Reg. hæreditariis terris absentiam ipsis hic loci degentem advocatum Gsum. Franciscum Grzymkowski ipsor. periculo & impendio qua curatorem constituerit, quo cum etiam Lis contestata in conformitate præscripti pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Jud. Cod. agitabitur, atq; etiam terminabitur. Ideo ipsi eum infrem admonentur, ut pro die 16 xbris a. c. 1799 hora 9aa in loco judicii aut ipsimet compareant vel curatori dato siquæ fors haberent juris sui adminicula tempestive transmittant, vel deniq; alium quempiam mandatarium constituent, Magistratuiq; huic denonient, & pro ordine præscripto ea juris adhibeant media, quæ ad sui defensionem maxime efficacia esse judicaverint, utpote quod secus adversas fors cunctationis suæ sequelas sibi met ipsis imputandas habebunt. Ita enim santiunt præscriptæ pro Cæs. Reg. hæreditariis Terris Leges. Datum Lublii die 13 7bris 1799.

Vrabetz.
M. Greber.
A. Stefanowski.

Ex Consilio Magistratus Cæs. Reg. Civit. Lublinen.
Zykiewicz, secr.

Per Magistratum Cæs. Reg. Civitatis Lublinensis medio præsentis Publici Edicti omnibus quorum interest notum redditur. Ad petitionem Dni Joannis Weber in ordine concessæ in via executionis licitationis sortis lapideæ jurevisti Judæi Abram Moskowicz hic Lublii in Civitatæ judaica sub Nro. 107 sitæ, juxta actum detaxationis perquam liber in registratura, vel ipse die licitationis inspiciendum ad Fl. Rhe. 835 æstimatæ ob debitum 59 aure. Dno Joanni Weber adjudicatum, ternium pro die 8va Januarii a. f. 1800 hora 9 manè in loco Judicii præfixum haberi, ubi questionis Sors lapideæ plus offerenti, erga paratam pecuniam illico deponentem aut erga conventionem cum jurevincente creditore ratione oblati ratharum prætii in eundam dividendur. Omnes igitur emendi cupidi hisce inviantur; quatenus præfixis die & hora horsum compareant. — Datum Lublii die 27 7bris 1799.

Vrabetz.
Jac. Lewandowski.
M. Greber.

Ex Consilio Magistratus C. Reg. Civitatis Lublinensis.
Zykiewicz, secr.